

Johann Jacob Döbel

Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Jacobus Döbelius, Med. D. P.P. Poliater, & Facultatis suae p.t. Decanus, Regem Regum, Et Dominum Dominantium, Immanuelem Verum, Jesum, Dei & Mariae Filium, fasciis involutum, foeno & praesepe impositum, atq[ue] inter pecora iacentem, ipsis Domini huius nostri Natalitiis, Civibus suis Academicis, Submissae humilitatis ulnis excipiendu[m], devotissimaeq[ue] gratitudinis thure colendum, serio seduloq[ue] proponit : [P.P. sub sigill. Rector. d. XXV. Decembr. Anno 1668.]

Rostochi[i]: Kilius, [1668]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735671486>

Druck Freier Zugang

118.
5

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOHANNES JACO-
BUS DÖBELIUS,

Med.D.P.P. Poliater, & Facultatis
suæ p. t. DECANUS,

REGEM REGUM, ET DOMINUM
DOMINANTIUM,

IMMANUELEM VERUM,

J E S U M,

Dei & Mariæ Filium,

fasciis involutum,
fœno & præsepi impositum,
atq;

inter pecora jacentem,

ipsis Domini hujus nostri Natalitiis,

Civibus suis Academicis,

Submissæ humilitatis ulnis excipiendū, devotissimæq;
gratitudinis thure colendum, serio seduloq; proponit.

ROSTOCHI, Typis Johannis Kili, Acad. Typogr.

L L E L U - J A H !

Lætamini Cœli, & exulter omnis terra! Paravit Dominus brachium suum sanctum in oculis omnium gentium: & vident omnes fines terræ salutare Dei nostri! Lux orta est habitantibus in Regione umbræ mortis! GLORIA IN EXCELSIS DEO! Verbum Caro factum est: Deus est homo, infans est Deus, & virgo mater, Creator

ad creaturam venit, ipse factus creatura. Cœlum linquens in terram descendit, qui cum cœlo terram omnem Majestate infinitâ replet. In tempore venit, qui secula condidit, nascitur in terris, qui nascentem terram produxit. Nascitur CHRISTUS, h. e. *Deus & homo*, Deus de Patre, homo de Matre; de Patre principium vitæ, de Matre mortis finis: Matre antiquior, æterno Patri filius æquævus. Matrem nesciens genitus à Patre in cœlis non natus, in terris non genitus, nascitur ignarus Patri. Ita verò conveniebat nasci illum, qui est dulcis illa radix jesse, qui lilium nostrum est convallium, qui viola nostra, qui rosa inter spinas posita, qui flos est Campi, omnibus patens. Rosæ flammulam ipsius amor, violæ pallentem flavedinem ejus submissio, lilii candorem ejus puritas superat, qui candidus

lucidus est supra nivem, & supra liliū niveus. Omnis
autem è terrâ provenit flos, in cœlō Patrem habens, in
terris Matrem. Matrem flosculus noster fragrantissi-
mus habet virginem: virginem ante partum, virginem
in partu, virginem post partum. Riget hîc facundiæ
humanæ promptitudo: Obmutescunt Dæmones, nec
quicquam ulterius, interrogati, responsi ferunt: ædes
suas relinquere coguntur, & in Orcum redire. Cor-
ruit templum, quod vocabatur ÆTERNUM; templum
istud, & Urbis & orbis impensis Consummatū: ac ita cor-
ruit, ut vix appareant vestigia ruinarū. Liquefiunt statuæ
Capitolii; simulacra in Ægypto concidunt: Ipse Augustus,
qui Orbis videbatur Dominus, DOMINUS salutari re-
nuit, quando hic DOMINANTIUM DOMINUS venit. Sed
ramen multiplicantur stellæ: tenebras suas deponit nox,
mirum, hoc justitiæ sole adventante, illuminata. Ipse
Domini Angelus, de cœlo descendens, annunciat nobis
gaudium magnum, quod futurum est omni populo.
*Natus est, inquit, hodie vobis Servator, qui est Christus
Dominus in Civitate David.* Adest huic multitudo mi-
litiaæ cælestis, erubescens quasi cœlum habitare, Condi-
tore in terram sponte abjecto. Adest illa Principi suo ob-
sequia delatura: adest summum suum, super hoc myste-
rio, nobiscum gaudium communicatura: adest & Cœ-
lesti suo GLORIA IN EXCELSIS DEO: noctis hujus
aëra quam dulcissimè mulcet. O verò sacratissimam
hanc mihi noctem, omni die illustriorem! Vidit nox
ista, quæ nulla unquam dies vidit. Hâc nocte Sol no-
ster non ex Undis, sed ex stipulis surgit. Cæcus est, qui
hâc, dulcissime Jesu, nocte, tuum in se amorē non cernit.
Nasceris hâc ipsâ homo; homo inquam, nullum habens,
aut habiturus peccatum, quò renasceremur & liberare-
mur à peccatis, qui nasci non poteramus sine peccatis.

Divinâ

Divinâ Creatoris imagine insigniebatur olim homo ;
nunc hominis Tu ipse Tibi imaginem sumis Creator.
Exulta filia Sion: jubila filia Jerusalem, ecce REX Tuus
venit Tibi! Ingredimini & videte filiæ Sion Regem ve-
strum in diademate, quo coronatus est: Intremus & vi-
deamus nos quoque, *Cives optimi*, ubi pascat, ubi cubet,
quem diligit anima nostra. Olim nemini dabatur videre
faciem Dei. Moyses tam charus erat & commendatus
Deo, ut hoc ab eò testimonii ferret: *Inveniisti gratiam
coram me, & te ipsum novi ex nomine, præ cæteris mihi charus
es.* Hic notissimus & charissimus Deo famulus rem unam
unicè petens: Ostende mihi, inquit, *Domine*, faciem ;
ostende mihi gloriam tuâ. Hoc ipsum aliquotiens impen-
sissimè postquam rogasset, nihilominus *Deus* id planis-
simè negans: Faciem, inquit, meam videre non pote-
ris ; non enim videbit me homo, & vivet. Opulen-
tissimus Regum David, qui tot numerabat horrea sele-
ctissimò triticò stipata ; tot villas, pecude pinguis-
simâ refertas ; tot penora, omnigenò ad mensam apparatu ple-
nissima ; tot cellas, generosissimo vino spumantes ; ille
inquam, omnium rerum abundantissimus, nihilominus
tanquam mendicorum infimus, fami suæ ingemiscens,
Satiabor, inquit, *Satiabor, cum videro gloriam tuam.* Eja!
amantissimi mei, satiemur nunc ex voto: vidimus nos,
& videmus hodie gloriam quasi Unigeniti à Patre, ple-
nam gratiæ & veritatis. Hic ipse, qui hodie nobis natus
est, & cujus hæc honori dicamus, splendor est Gloriæ
Dei, & expressa imago substantiæ ejus: Idem ipse est,
quem Reges & Prophetæ multi desiderarunt videre, &
non viderunt. Occurramus propius ad ejus cunabula:
quicquid viæ nos & illa separat, mente superemus; ange-
loque ductore, quæcunque subjiciebantur olim oculis,
animo hodie concipiamus. Non equidem reperturi
sumus

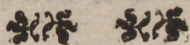
sumus hic Perfarum Regis Cubile, in cujus cervicali
quinque millia semper talentum, s. nostro calculo
32750000 tricesies & bis mille milleni, septingenties quin-
quagies mille coronati asserventur; cujus scabellum
suppedaneum tria millia talentum argenti, seu nostre
monetæ 1800000, millies millenos, & octingenties mille
coronatos contineat; cui pro pergulâ sit vitis aurea,
gemmis ponderosa, atque è lapidibus æstimatissimis in
ramos pensiles formata. Neque etiam aureas Assveri
deprehensuri sumus lecticas; autillas Heliogabali, aut
Commodi satis profectò incommodi, rosarum, lilio-
rum, violarum, hyacinthorum, & narcissorum foliis re-
fertis: non argenteas Carbilii Pollionis, non Tiberii
aliorumque testudine pellucidas, quarum fabricatores
portentosa meritò ingenia vocitat Plinius, quòd mate-
riam quasi verint in mari, cui incumbat homo, animal
terrestre. Neque offensuri erimus denique hic Argen-
tinorum aut Hierosolymitanorum lectos eburneos: Væ,
inquit Amos, qui dormitis in lectis eburneis! multo mi-
nùs culcitrâs Galieni, laminis aureis & argenteis obductas,
aut Leporis jamjam nominati Heliogabali pulvinaria, le-
porino pilo, aut, quæ sub perdicum alis crescunt, plu-
mis tumida. Appage istas ineptiarum vanitates, pro-
curiosulâ mortalium vanissimorum, immò sæpè impu-
rissimorum luxurie excogitatas; fomites libidinis, effe-
ctus prodigalitatís! Qui nobis hodie natus est, noster
JESULUS cujus sunt omnes feræ sylvarum, cu-
jus sunt jumenta in montibus, qui omnia cognovit
volatilia cœli, cujus est orbis terræ & plenitudo ejus,
hæc omnia nihili, aut velut somnia habet: exhi-
bens nobis longè potiora, quæ mirari equidè licet, rimari
non licet. Ecce enim hîc saturitatem esurientem, vide-
te fontem sitientem, cernite abundantiam egentem, at-
tendite lætitiâ mœrentem, flammam frigentem, lu-
cem

cem in tenebris splendentem, solem noctu fulgentem.
In oppidulo quasi latitat, qui annunciat univ^{er}so mun-
do. Bethlehem est domus panis: nascitur in eodem verus
vitæ nostræ panis, qui de cœlo descendit. Non invenit
locum in diversorio: utut enim mensuratus sit pugillo
aquis, utut Cœlos palmâ ponderaverit, utut appende-
rit tribus digitis molem terræ, & libraverit in pondere
montes, & colles in staterâ, utut in propria sua venerit;
non invenit tamen locum in diversorio, tanquam non
habiturus, crescentibus annis, quò reclinet caput suum.
In stabulum remittitur, cujus sedes est cœlum, cujus
scabellum terra. Ad viam ponitur, qui est ipsa via, veri-
tas & vita. In tenebris habitat, ad cujus nutum sydera
expallescent: fasciis stringitur liberratis vindex: ubera
fugit, qui pascit cunctos aminantes: in matris gremiò
jacet, qui stellâ duce Orientis ad se Reges trahit. Fœno sua
membra levat, qui ignis est consumens, & quod jumentis
sedata fames reliquerat, adhuc expetit; qui fœnum ju-
mentis producit, & herbam hominum servituti. Ita verò
æternus ille & omnipotens, quia Caro factus est, ad fœnū
accedit: OMNIS CARO FOENUM! In præsepe reponi-
tur, qui sedet ad dexterâ patris sui in cœlis. Heic vero est,
quod arrigatis aures, qui *primas amatis fellas in congrega-
tionibus, & primos accubitus in canis!* Inter pecora tole-
ratur, quem homines respuunt: adeò major ubiq; bru-
torum in Creatorem existit reverentia, quàm hominis,
qui divinæ mentis particulam gerit. Optime Esaias:
Cognovit bos possessorem suum, & asinus præsepe Do-
mini sui; Israël autem ipsum non cognovit, & populus
Domini non intellexit. Pastoribus primum annunciat, qui
est summus & animarum pastor, & agnus Dei. Ovi-
um prædicatur Curatoribus, Israelis oves quæsiturus.
Atq; hinc est, quod puerum hunc tam in abjecto habitu,
asciis scil. involutum, in stabulo, in præsepi, super fœno,

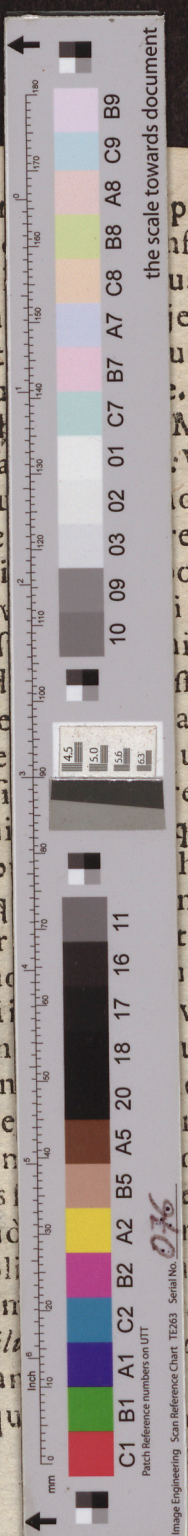
inter

inter pecora jacentem venerari non dubitent ipsi Orientis Reges. Sciunt esse Deum, quem vident infantem; sciunt incomprehensibilem in cœlis, qui parvus in præsepi: gloriosum inter stellas, qui infasciis est abjectus: sciunt humilitatem desiderare, qui tantâ ipsis humilitate præit, quemq; idè tantâ sequuntur humilitate. O felices animas, quas adèd admittit humilitatis Magister! Non vobis hæc dicuntur, fuci, qui fastu turgētis: Vestrum est abesse ab hoc præsepi, qui, excusso mitissimo divinæ humilitatis jugo, superbix Patri Damoni adhæretis. Fulget ecce splendida Herodis aula; inter superbos fasces dominatur Cæsar; nec tamen hi divini beneficii percipiunt fructum: non placent semper summo Numini, quibus mundus assurgit. Vos trahit ad se, Amantissimi, stabulum præsens, vos vocat præsepe, vos fasciæ alliciunt, vos lacrymæ invitant: quicquid cernitis, quicquid auditis ex Jesulo vestro, taciturno quasi vos Clamore monet ad ulteriorem Servatoris vestri imitationem, qui cum Pastoribus, qui cum Orientis Regibus submissâ hætenus humilitate animum instruxistis, qui simplici modestiâ gavisi estis. Ubi est thesaurus noster, ibi porrò sit cor nostrum! Venit ille ad nos hodie, ut nos veniremus ad Deum: circa bruta reperitur, ut, qui in bruta conversi eramus, jamjam in homines revertamur. Involvitur fasciis, ut nos à peccati jugo liberaremur: non invenit locum in diversorio terreno, ut nos terrestres in cœlis tantò plures haberemus mansiones. Et pro omni isto tantoq; beneficio, unicum tantum hocce à nobis flagitat, quod à nemine quidem non præstari potest, quò nimirum similes ipsi nos in posterû reddamus. Lucifer olim Angelorum venustissimus, immortalium formosissimus, *ascendam*, inquit, *super altitudinem nubium, similis ero Altissimo*. Simile quid affectabat Eva, postquam ipsam decepisset colubrimus sermo: *Eritis sicut Dii*. Sed quàm ille cum hac ipsâ miserrimè

miserrimè corruit, in imum unà ruentibus & omnibus illius sociis, & hujus omnibus filiis. Sed & postea Alexander Macedo, Nabucho donosar, Herodes Agrippa, memoratus modo Commodus, Caligula, Domitianus palam salutare *Domnius Deus noster* voluerunt. Ast quàm miserimi illi gravissimè sunt puniti, cumq; DEUM affectarent, infra homines etiam sunt abjecti? Verùm sublato fastu isto, sublato omni auro, redierunt nunc aurea secula, quibus non velle solùm, sed & esse licet similem Deo. Non necesse est supra altitudinem nubium aut super astra in Cœlum conscendere, & solium suum exaltare, non auri argentiq; montes corradere; ex hac materia non potest imago exprimi, similis Deo; neq; necesse est prætextas vestes ostentare, Deus nudus est: non, famæ inhiare; Deus humilis est: non, servorum turbam alere; ipse Deus noster servi formã induit; nõ robur & vires præse ferre, haud ipsi beneplacitum est in robore equi: In contrariũ jam est nitendum, cumq; propriæ abnegationis myrrhã, si Deo similes esse volumus, cum devotæ gratitudinis thure, cum amoris infucari auro ad humilitatem stabuli est descendendum, in bona illã, quam ipsi cœlites nobis apprecantur, voluntate. Hæc uti tam in mendiculum abjectissimum, quàm in Regem, quàm in Monarcham summum eadit, atq; subsilire in Cœlum ex angulo potest; ita in eadem lati diem huncce lubentesq; celebremus, æternum diem fideliter expectantes, per eum, qui nobis æternus in tempore natus est, JESUM CHRISTUM, qui, postquam in gloriã suã apparuerit, denuo nos similes sibi, gloriæq; suæ participes reddet. P. P. sub sigill. Rector. d. XXV. Decembr. Anno 1668. cujus non exordium tantum, sed & instantis novi anni exordium, omnibus vobis & singulis auspiciatissimum cordicitus precor.

inter pecora jacentem venerari non
tis Reges. Sciunt esse Deum, qui
sciunt incomprehensibilem in cœl
sepi: gloriosum inter stellas, qui in
unt humilitatem desiderare, qui
præit, quemq; idè tantâ sequuntur
ces animas, quas adè admittit
Non vobis hæc dicuntur, fuci, qui fa
est abesse ab hoc præsepi, qui, excu
humilitatis jugo, superbia Patri Dæ
get ecce splendida Herodis aula; i
dominatur Cæsar; nec tamen hi div
unt fructum: non placent semper s
bus mundus assurgit. Vos trahit ad
bulum præsens, vos vocat præsepe
vos lacrymæ invitant: quicquid ce
tis ex Jesulo vestro, taciturno quasi
ad ulteriorem Servatoris vestri imi
Pastoribus, qui cum Orientis Regib
humilitate animum instruxistis, q
gavisi estis. Ubi est thesaurus noster
strum! Venit ille ad nos hodie, ut no
um: circa bruta reperitur, ut, qui
mus, jamjam in hominés revertam
ut nos à peccati jugo liberaremur: n
diversorio terreno, ut nos terrestre
res haberemus mansiones. Et pro on
ficio, unicum tantum hocce à nobis
ne quidem non præstari potest, quod
nos in posterum reddamus. Lucifer oli
stissimus, immortalium formosissim
quit, *super altitudinem nubium, simile*
quid affectabat Eva, postquam ipsa
mus sermo; *Eritis sicut Dii.* Sed qu

psi Orien
fantem;
us in præ
jectus: sci
umilitate
e. Oseli
Magister!
: Vestrum
o divinæ
etis. Ful
os fasces
i percipi
ini, qui
ssimi, sta
alliciunt,
uid audi
e monet
qui cum
hactenus
modestiâ
t cor no
us ad De
versi era
ur fasciis,
ocum in
ntò plu
oq; bene
d à nemi
miles ipsi
myenu
dam, in
o. Simile
colubri
hac ipsâ
iserrimè